

ARADUL

Generația fină, are un scop pentru care trebuie să lupte din răsuperi: consolidarea națională mai ales în finiturile revendicate.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Str. Eminescu No. 18.
Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare de trei ori pe săptămână.

ABONAMENTE:	
Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
200 Lei 1 An	500 Lei 1 An
100 6 Luni	250 6 Luni
50 3 Luni	130 3 Luni
In străinătate dublu.	

Justice for Hungary.

Pornind de la sugestivul titlu de mai sus, voi încerca să fac câteva mici comentarii, prin care să documentez raportaj pe care-l publicăm în acest număr, și pe care un alt și... lat «factor important», — crede el — din orașul nostru, l-ar taxa drept pușcă, și nici n'ar îndrăzni vreodată să-l scrie, deoarece situația în care se află, nu-i permite acest lucru. Pentru că toți să scrie ceva — e un ultimă consumator de cerșă și-i place să judece cu simț răbdare și... incompetentă — a jinit, nu de mult coloanele unei gazete din Arad, să ne dea o bună — crede tot el — lecție de felul cum trebuie înțeles naționalismul. În articolul de fond, intitulat »Atitudine profund greșită«, spunea între altele, că tinerii au căzut în pasivitatea naționalismului, căruia-i o interpretare greșită, reușind să jicnească și să umilească pe mulții minoritari care nu pot fi etichetați între »dentisti și sovietisti«.

Da recunoaștem și noi. Suntem tineri și mintea noastră entuziasmată, plină de un naționalism viguros, ne face să vedem din când în când și stângul. Dar în ce privește compania, dacă o putem numi așa, ce o ducem de la întemeierea acestei gazete, în contra metodelor revizioniste, avem ceva de spus: noi ducem o măreață campanie în contra uneltirilor minoritarilor în interiorul țării, dăm în leag, pe cât mijloacele și informații ne permit pe cele din afara granițelor, pentru că noi, tinerii aceștia, depindem de nimeni, și măcar de cel mai umil minoritar prevăzută cu breț de industrie sau comerț, apoi, ocolite cu ramificații în toată lumea, nu pot impune anumite norme de conduită. Aceasta este introducerea.

Justice for Hungary, e numele avionului care a străbătut aproape toată lumea, vestind în lungu-i drum, că Uniunii i-s'a făcut o mare neplăcută, și cere, ba cerșește, dar, dela încheierea păcii în pace, justice for Hungary.

Ce e mai trist însă, acest avion divin, »cum îl numeau »parajii« aparătorului care un timp să apere, s'a prăbușit în cenușa rămasă din el, și pânditu-s'a în cele patru colțuri ale lumii, vestind peste tot cu glas din ce în ce mai răsunător, până s'a pierdut în neant — eternul refren — că trebuie să face să tresară în morți morții Ungariei: justice for Hungary — dreptate pentru Ungaria. Văcărerile uneltirilor care se deșteaptă în influență și asupra celor noi, despre cari »apărătorii nechemat« — nu numai această chestiune — are rezoluții așa de bune.

Și cea mai bună dovadă stă în însăși numărul enorm de mare al pașapoartelor eliberate în ultimul timp pentru Ungaria. Târgul de mostre, recent, a fost cel mai nimerit prilej de a întruni sub faldu-rile unui drapel ciuit și sfârticat, dar semeț ca un curcan — ? — pe reprezentanții un-gurimei din toate fostele pro-vincii ungurești, cari acum au intrat în noțiunea lui »Nem, nem, soha nem«.

In fața atâtor adunări cari cer revizuirea tratatelor în fața intensei propagande a Ungariei, în fața intențiilor de a reconstitui cu ajutorul Micii Înțelegeri, fosta și funesta monarchie Austro-Ungară, noi cei cari simțim numai românește, nu putem avea atitudine de echivoc.

Clar și precis trebuie să fie drumul nostru întru pre-întâmpinarea activității — în afara granițelor, a celor ce cu limba scoasă de un cot cer justice for Hungary, iar în lungul finutului românesc, să ne nisum să aducem la realitate pe nebulii ce mai visează o Ungarie întregită cu finuturi românești din vremuri cu veleit pierdute.

Aceasta să ne fie atitudine, care nu e nicidecum profund greșită.
Dragomir Valahu

Doleanțe

Pe când?

După atâtea »săptămâni«, ba a laptelui, ba a cărți etc. Ne întrebăm:
Pe când ziua — numai ziua — achitării salariilor???

P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, premiat de Academia Română.

Aflăm pe cale particulară o veste îmbucurătoare, a cărei confirmare oficială, o așteptăm.

P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a fost premiat de Academia Română, pentru ultima lucrare prezentată în manuscris cu numele autorului în plic, și care e un fel de »educație a tineretului« pe baze religioase.

Distincțiunea pe care Academia Română o face P. S. Sa este o binemeritată răsplată a idealei munci pe care P. S. Sa a depus-o până acum cu ajutorul penei, tot atât de distinsă pe teren literar pe cât de erudită și aleasă o cunoaștem din scrierile-i religioase.

Ne bucurăm și ne simțim deosebit de onorați având un păstor atât de distins, căruia îi transmitem sincere felicitări pentru noul succes, pe lângă urarea și credința că P. S. Sa va trasa noi brazde în ogorul gloriei bisericii și neamului nostru.

ARADUL.

Tâlcul târgului de mostre dela BUDAPESTA!

— Târg de mostre sau adunare revizionistă? —
»Uniunea Arădană« la adunarea din piața Vigadó — Pen-Clubul tras pe sfoară — Credulitatea română — Concluzii pentru viitor —

Am privit dela început cu bănuială intensă propagandă și reclama în stil mare — ce e drept, făcută cu pricepere — cari au precedat deschiderea târgului de mostre din Bupapesta. Simțiam, că ascunde ceva, o intenție ce nu se putea întrezări dintru început. Evenimentele ce au survenit, au arătat însă, că aveam tot dreptul să suspectăm pregătirile atât de atrăgătoare — mai ales a minoritarilor din părțile noastre — și toate înlesnirile făcute unei excursii de altfel destul de costisitoare, în capitala Ungariei. A eșit, cum s'ar spune, cuiul din sac, și noi ne bucurăm puțin de FINALA, care ne-a dat posibilitatea să verificăm viclenia vecinilor nostri, să identificăm o mare parte din minoritarii ce se pretind cetățeni loiali ai țării noastre și — în sfârșit — care poate va deschide cel puțin acum ochii autorităților noastre de o credulitate și naivitate adorabile, pentru-ca altădată să treacă prin sita suspiciunii toate elementele imbibate de venin și ură.

Finala »Târgului de mostre

Și ca nu cumva să producă impresia, că ocară noastră este neindreptățită, să privim mai de aproape întâmplările din ultima zi a mult trimbițatului

târg. Pentru această zi, Duminică 22 I. c., a fost anunțată o »mare adunare revizionistă« și de protestare împotriva nedreptății cauzate Ungariei de tratatul DICTATORIAL (?) dela Trianon. Asemenea »meeting-uri s'au mai jinit și altădată, pe noi nu ne impresionează deloc și nu pot influența întru nimic opinia publică obiectivă și spiritul de dreptate al țării care ne interesează însă acum, este faptul, că pe lângă o mulțime de asociații revizioniste, corporațiuni etc., cari au fost oficioase la adunarea din piața Vigadó, au luat parte și uniuni ale căror sediu pare a fi în țările învingătoare. Astfel au fost plimbate de-alungul străzilor Asociațiile Regiunilor de Sud și Nord, Uniunea Arădană etc., cari printr'o publicație specială apărută în »Pesti Hirlap« — ziar al cărui intrare în România este interzisă — au convocat pe toți membrii Uniunii la adunarea de Duminică făcându-le prezența obligatorie.

Intrebări în legătură cu Asoc. Arădană

Ne oprim aci, fiindcă acest amănunt nu poate să nu ne preocupe. Există prin urmare o UNIUNE ARĂDANĂ, despre a cărei existență nu s'a știut nimic până acum. Dacă a fost înființată de mai demult, taina i-a fost bine păstrată. Dacă e tânără — ceace e greu de crezut — prin ce i s'ar putea motiva și îndreptăți creierea și existența? Ori cum, această asociație desfășoară o activitate SECRETĂ — necunoscută doar autorităților noastre — care tocmai pentru acest caracter al ei este primejdioasă siguranței noastre de Stat, îmbrăcată fiind într'o haină, care seamănă a IRENTISM. Ne întrebăm însă, știe cineva ceva despre această Unire? Are ea o existență de drept, legală? Ne-ar putea lămurii poate BIROUL PARTIDULUI MAGHIAR? Ni-s'ar putea răspunde însă, că această Uniune nu are sediu în orașul nostru, ci în Budapesta! Dar ce caută Uniunea Arădană la Budapesta? Și din cine e formată? Cele câteva zeci de familii expatriate de bună voie — căci nimni nu le-a expulsat — în primul an al închegării României-Mari, în cei peste 13 ani, câți au trecut de la Unire, și-ar fi pierdut de demult și prin simpla schimbare de domiciliu caracterul de ce-

tățeni ai orașului Arad. Nu aceștia sunt deci acei, cari pot forma GROSUL membrilor Uniunii Arădane. Involuntar, trebuie să ne întoarcem cu gândul înapoi, înspre unii concetățeni ai nostri. Au fost fire invizibile, până acum, ce au făcut legătură între aceștia și Uniunea Arădană din Budapesta, fire ce încep să se concretizeze și să lămurească totul.

La adunarea de Duminică din piața VIGADÓ, au LUAT PARTE și ARĂDANI.

Minoritari, pe cari nu-i putem înțelege, căci e greu de priceput cum mai există oameni cari pot crede în visul deșert al reîntronării unei nedreptăți umane, ce atâtea secole a jinit poporul nostru subjugat. Minoritari, cari nu pot câștiga nimic prin ralierea la asemenea manifestațiuni. Pot însă pierde încrederea a-celora, față de cari încearcă — odată reînforși din aventura revizionistă — să se arate cetățeni buni și credincioși ai Țării Românești, și să exploa-teze nu arareori în detrimentul populației băștinașe românești toate avantajile ce derivă din această atitudine de lup blând și supus.

Minoritarii țării noastre — în multe privințe favorizate de soartă — supuși la un tratament de absolută egalitate și libertate cu poporul autohton, nu pot avea motive plauzibile de nemulțumire. Minoritarii arădani, deținători exclusivi ai avuțiilor orașului, nici pe atât. De-aceea gruparea lor în »Uniunea Arădană«, sau colaborarea cu această asociație, este un fapt ostil de neiertat, iar participarea la »meeting« ul de Duminică trebuie să atragă asupra celor prezenți consecințele cele mai grave, exemplificatoare. Chiar dacă participanții arădani ar fi avut o atitudine pasivă la această manifestație, și încă nu se poate trece cu vederea intenția ascunsă.

Nu va fi greu să se indentifice persoana celor cari n'au pregetat a răspunde chemării organizatorilor animați de un vis utopic, jignitor integrității Țării noastre. Suntem informați, că s'a reușit a se constitui întreaga listă a demonștranților arădani. Fără ezitare, autoritățile noastre de stat să-și facă datoria!

(Continuarea în pag. II-a)

(Continuare din pag. 1-a)

„Pen-Clubul” indus în eroare

Adunarea a decurs de alt fel cât se poate de banal, ca orice manifestare creată în mod artificial. Pentru ca să fie în-suflețită și deci convingătoare, i-a lipsit spontaneitatea. Sugerată de cercurile conducătoare și pregătită cu grijă de autoritățile de stat maghiare, atmosfera a fost oficială, lipsită de animație. Nici chiar vorbirele meșteșugite ale **renegaților Payr Hugó și Eckhardt Tibor** deputați ai Parlamentului maghiar, așii mișcărilor revizioniste, nu și-au produs efectul. Chiar *masséle* — în general naive și ușor influențabile — s-au plictisit de paradele fără de rost și zadarnice, ce se repetă la comandă și mai ales la date, când *oaspeții străini se află în capitala Ungariei*.

Și acum, putem spune, că ne apropiem de adevăratul înțeles al adunării revizioniste din piața Vigadó și de rostul *târgului de mostre*, toate coincidând în mod foarte ciudat cu întrunirea la Budapesta a membrilor *Pen-clubului*. Această asociație — după cum s-a știut — și-a propus să lupte pentru înfrățirea culturală a popoarelor, slujind în acest fel ideea de pace și căutând a propaga prin toate mijloacele culturale noțiunile de umanitate și dreptate. Ori ne putem da seama cât de puternică poate fi influența acestei organizații, când printre membrii ei se numără unii dintre cei mai distinși scriitorii ai Europei.

Ungurii au înțeles aceasta și cum în anul acesta adunarea generală a *Pen-Clubului* s-a fixat pentru Budapesta, au inventat mijlocul ingenios al *târgului de mostre* pentru a zăuna cât mai multă lume la o manifestație revizionistă, revindicătoare a nedreptății (?) suferită prin desmembrarea Ungariei, cu scopul de a *arunca praf în ochii străinilor*.

Pentru amăgirea lor a fost nevoie de o întrunire importantă prin numărul participanților. Pentru a înlesni adunarea s-a organizat târgul de mostre, cu reduceri la taxa de călătorie, hotel, pașapoarte ușor de obținut etc...

Incredători și fără să bănuiască nimic, C. F. R.-ul a aprobat aceleași reduceri, autoritățile noastre au pus la îndemâna tuturor cel mai larg sprijin.

Concluzia este aceea pe care am descris-o.

Deci sperăm, că conducătorii noștri vor învăța ceva pentru viitor. Iar noi putem să încheiăm prin a fi asigurați, că am înțeles rostul *târgului de mostre din Budapesta*.

La cumpărăturile

D-voastră referiți-vă la ziarul:
„ARADUL”

□ **Rugăm călduros pe onorații abonați în restanță cu plata abonamentului pe 1931, să-și achite obligațiunea.**

Cei din oraș pot plăti, contra chitanță, d-lui Miloș Tip. Diecezană str. Eminescu 18, iar cei din provincie prin mandat poștal adresat ziarul „Aradul”.

„Avis ex canto.. cognoscitur”

Intr-unul din numerele trecute ale ziarului nostru, un „român arădan” a arătat, în parte, lozincă nevăzută de pe frontispiciul „Știrii”. Ne mirăm că ziarul „Știria” care în ultimul timp, ațîșează atâta naționalism, a ajuns să poată fi pus sub astfel de acuze și mai ales, să dea loc unor „Discuții” cum au fost cele ale d-lui B. Păcuraru, în numărul cu data de 18 V. 1932.

Acest domn B. Păcuraru a fost demult etichetat de ziarul nostru. Nu ne mirăm de ideile d-sale, cu cari am mai făcut cunoștință, ci de curajul cu care le înfățișează publicului, erijându-se în apărător al intelectualiilor, pentru a masca caracterul obstrucționist al celor ce spun.

Dacă d. B. Păcuraru vrea să se facă *exponentul „intelectualiilor”*, n'avem de spus decât o frază a d-sale: „respectăm credințele orișicui” și *oricum* ar fi... Nu putem permite însă, oricât de intelectual ar fi cineva, să interpreteze atât de greșit, cele mai vrednice fapte ale unor apostoli ai credinței *de veacuri* a neamului nostru. Va fi făcând știința progrese, dar numai d. B. Păcuraru s'a găsit să afirme că percepțiile lui Hristos nu s'ar putea aplica și azi în toată deplinătatea lor. De unde deduce oare, intelectualul domn B. Păcuraru, că preoții noștri disprețesc rezultatele științei, când acei vrednici preoți s'au referit îndeajuns, în conferințele lor, la aceste, pentru d. B. Păcuraru, ambarasante progrese? Și cine-i spune acestui domn că religia exclude rațiunea atât de idolatrizată de *cei ce ar dori-o?* S'a ocupat oare dsa cu cercetările teologice? (Poate în ședințele secrete despre cari a dat odinioară lămuriri în „Aradul”?) Apoi, dacă băgăm bine de seamă, aserțiunea „Intelectualului” este cam în contradicție cu idealul celor pentru cari se sbale dsa, atunci când spune că diferențierea dela omogen la eterogen este legea progresului. Iar din parte-ne, adăugăm că această afirmație gratuită n'ar spune nimic în contra bisericii nici când ar fi adevărată.

Și-acum să vedem cam ce ar fi putut determina această, pe cât de tardivă pe atât de semnificativă revoltă a dlui B. Păcuraru în contra conferințelor numite. Dsa începe astfel fraza ultimă: „Noi *respectăm credințele orișicui...*” și vorbește despre preoții creștini...

Prin urmare, dsa nu împărtășește acele credințe, le *respectă* doar. — Atunci de ce se amestecă și se revoltă, de ce se simte vizat? — Mai sus spune că dacă bicuiești pe intelectuali, îi silești să ia atitudine nedorite împotriva preoțimei. Oare nu crede dsa că atitudinile d-sale sunt deja prea străvezii, mai ales când e vorba de *muncitorii din ateliere?* Nu miroase a Proudhon sau a Marx? Mi se pare că alitudinile pe cari le numește *nedorite*, dsa le dorește din tot sufletul, ba poate, sunt scopul pentru care a stricat atâta cerneală.

Și-apoi e rău edificat d. B. Păcuraru. Preoții au ținut acele conferințe pentru a se întrăi cu intelectualii în lupta ce ar trebui pornită în contra subminatorilor ordinii publice a căror armă este sprijinirea obscurantismului. Iar dacă preoții au făcut părintești muștrări celor ce se înstrăinează de bi-

serică uitând-o, s'a folosit de dreptul de mamă ocrotitoare pe care progresul nu trebuie să o neglijeze căci a fost aceea care i-a servit cele mai temeinice adevăruri. Biserica se bucură de orice bun progres, dar nu înțelege ca, spirochete cari ar vrea doar să pară științifice, să încerce o desconsolidare, și cu atât mai puțin, să caute să înlocuiască dogmele ei, căci timpul a dovedit-o, ar fi o trudă zadarnică.

Și să ne mai spună d. B. Păcuraru cam ce ar vrea dsa să „*adapteze*” la nevoile vieții, din învățăturile lui Hristos? ce nu se poate aplica la împrejurări din toate timpurile, din doctrina creștină?

În alt loc d. B. Păcuraru spune: „...biserica ar face mai bine să *păstreze* pe cine *poate...*” Până aici crede dsa că a ajuns biserica? E așa de sigur de victoria „*dumnealor?*” Eram de mult edificați asupra crezului dlui B. Păcuraru, dar ne mirăm încă odată de curajul d-sale și de extrem de largă ospitalitate a „Știrii”.

P. Selegean

Un eveniment sportiv.**Examenul de gimnastică a lic. „M. Nicoară”.**

Titlul „*eveniment sportiv*” va părea multora, poate cam pretențios. Deci mulți îl vor considera însă ca foarte obiectiv. Intradevăr, de ani de zile, exerațiile minunate de frumoase executate de câteva sute de elevi îmbrăcați în același stratuatoare uniformă albă, au fost un punct de atracție pentru Al iubitorii de frumos din orașul nostru. De data aceasta, un program compact din peste 10 puncte va satisface chiar și pe cei mai evlgenți esteți în materie de sport.

Examenul va avea loc **Sâmbătă 28 Mai c. ora 5 d. m. pe arena Gloria C F R, unde se va executa următorul program:**

1. Defilare.
2. Exerciții libere cl. I.
3. Exerciții libere cl. II—VII.
4. Exerciții cu discuri cl. II—VII.
5. Alergare 60 m. cl. Ia—Ib.
6. Exerciții la aparate.
7. Exerciții cu cercuri mari cl. III-B.
8. Exerciții cu măcluci cl. VI—VII.
9. Exerciții cu cercuri și bastoane cl. II-B.
10. Exerciții la bănci cl. VI-VII.
11. Exerciții cu bastoane lungi cl. V.
12. Exerciții cu mingi mari cl. II-a-III-a.
13. Piramidă.
14. Voley ball cl. VI-VII.

Programul va fi executat cu acompaniamentul priceput al Muzicant Reg. 93 Inf.

O inovație surprinzătoare, și bine apreciată va fi jocul de voley-ball, puțin cunoscut la noi.

Bilete pentru serbare se găsesc la Secretariatul liceului și la ghișeuul dela arena, în ziua serbării.

Prețurile locurilor:

Loja 150 Lei Loc pe tribună 25 Lei Loc de stat 10 Lei Pentru elevi și militari 5 lei.

Advocatul

Dr. Aurel Demian
s'a mutat

Str. Eminescu No. 28, et. I.

Cutrerând Vechiul Regat...

Abia reînțorși de pe meleagurile arădane atât de dragi când sufletul stingher se sbafe departe de ele, studenții arădani răspunzând invitației societății „Astra”. Despărțământul București, au plecat în număr de 20, Duminică 15 Maiu a. c., în comuna *Fundulea*, jud. Ilfov.

Așteptați de un număr impunător de săteni, cu toată ploaia ce par'că dinadins, prin neajunsurile pe cari ni le pricinua, voia să ne întipărească mai adânc amintirea clipelor de românească sărbătoare pe cari le-am petrecut în acea comună, am fost obiectul unei sincere manifestații de simpatie.

Ca oaspeți ai părintelui Șt. Popescu, vom duce cu noi părinteasca dragoste cu care ne-a primit, dragoste de care finetrelul arădan s'a făcut demn.

Festivalul s'a deschis prin cuvântarea părintelui Șt. Popescu. Din partea „Astrii” au vorbit D-nii: Ștefan Pop, directorul colegiului național „Sf. Sava”, președinte al „Astrii” din București și Dl. A. Roșca, directorul băncii „Albina” din București. Primul într'o ardelenească de care Blajul d-sale se simte mândru, a deschis istoria la pagina în care ziua de 3/15 Maiu s'a scris cu litere de aur de acea puternică personalitate a Ardealului dela jumătatea secolului al XIX-lea, care a fost Simion Bărnuțiu. Cu o destoinicie dascălicească, prin dramatismul vocii când Românii sufereau, prin blândețe când Românii se rugau, prin gest energic când după lupte dârze românul a învins, a rezumat întregul lanț de frământări prin care ca prin fu-

mul de tămâie un glas divin de inger, citea apostolul neamului în care a fost scris „nir”.

Într'o comună de cca 3 mii de suflete în care ochiul bănuitor al minoritarului nu-l în-tâinești, conferința reprezentantului „Astrii” a impresiionat adânc.

D-l Roșca, a citit din opera D-sale, amintiri din timpul războiului. Partea artistică a fost lăsată în seama cercului arădan. Au recitat cu mult duh d-nii: G. Mojița, N. Ștefan și A. Dublea.

În costume naționale de ardelenism pitoresc, pline de vioiciune, d-șoarele A. Petrovici și A. Popescu studente ale O. N. E. F.-lui, au executat impecabil câteva dansuri naționale. Cântecul ardelenesc, hore și doine executate la oară cu mult tact de d-nii Guttu și I. Ciocan, le au aplauzele unanime ale întregii săli. Corul compus din membrii cercului sub conducerea d-lui Gutu, s'a achitat onorabil.

Cuvântul de închidere a fost rostit de d-l Slev Z. Macavei.

—...Și dacă trimiți la scoală să învățăm, mai mult decât să dăm reprezentații, noi, în-că-rând în activitatea extracur-sulară serbări de natură onorabilă din Fundulea și Arad realizăm cu un ceas mai vreme desăvârșirea unității sufletești a întregului popor român, opunând celor ce crează bazești pe considerente politice să supună Ardealul Vechiului Regat ori viceversa, entuziasmul tineresc pe cât de conștient pe atât de desinteresat.

Divagații morale

De cele mai multe ori omul e înclinat să judece stăpânit fiind de logica plăcută a corpului. Și aceasta e foarte naturală pentru că acțiunile etice presupun o încordare a voinței sau cel puțin atențiune, pe când observarea legilor cârnii, ale cărei accesorii sunt toate celelalte plăceri empirice, nu cere nici o judecată, din contră, amorțește critica supunându-i diferite argumente de valoare imediată.

Acesta (lipsa de critică) este punctul cel mai apropiat dintre om și animal. Și cine n'ar fi revoltat dacă i s'ar arăta cât de puțin om este? Cu toate acestea, câți se gândesc oare să-și arate că sunt superiori animalului, că au dreptul la calificativul de rege al naturii? Și dacă se gândesc, oare care e criteriul după care se apreciază, se etichetează, ei?

Pentruca un om să poată delibera în această capitală chestiune, trebuie să facă abstracție de toate răutățile lumii, de toate relele prejudecăți și să știe fi mulțumit cu satisfacția internă ca răsplătă a faptelor demne. Și de ce am și cere oare o răsplătă pentru fapte pe cari ar trebui să le facem natural, fără să observăm că am făcut un bine?

Pretențiunea răsplății însemnează că, în proprii noștri ochi, suntem prețuiți puțin, însemnează că suntem convinși de faptul că nici nu ne apropiem de omul ideal, de omul care — inconștient — credem că suntem.

Ne-am gândit noi vre-odată ce-ar trebui să fim, care e menirea noastră? Ne-am gândit noi vre-odată că ar trebui să tindem spre perfecțiune, și dacă da, ne-am sbatut noi să ne regăsim calea spre țintă? Și ce este oare un om? Car-

ne și oase de hrănit? Creștinismul speculeze după traiul comunitar cauzând prin aceasta lipsă de altona? Sau suflet care se înalță teleagă cea mai mare lege a omului iubirii? Crede cineva că sufletul s'a dat omului numai spre a se putea bucura de plăcerile corpului? Oare nu corpul a fost dat pentruca sufletul să se bucure de triumful supra balastului cârnii?

Da, au dreptate și cei care spun că raiu e și pe pământ. E raiu pentru cine și-l știe față de Raiul nu constă în plăcere ca cele dela masa lui Nabucodonosor sau Lucullus, ci în curiile înviorătoare ale conștiinței că devenim din ce în ce mai buni, mai *stăpâni* pe noi. Aceasta n'o înțeleg deplin să numai cei ce sunt deja drumul bun, iar dreptate vor mai da și ipocriții.

E adevărat, greutatea vieții de azi pun pe oameni în grădina cumpănă și fac pe mulți să creadă că Iisus Hristos le cere prea mult. Cineva zice însă că omul se apreciază după ideea lui. Or, un om al cărui gând este suprapământesc, trebuie să uite tot ce i-ar da numai plăcere și comoditate trupească.

Și dacă va ști aprecia valoarea sufletului pur asupra victoriei rilor vieții, își va găsi fericirea. Pentru mulți însă această a pare un paradox, o absurditate pentruca nu pot pricepe viața aceasta e efemeră, o plăpunte, și egoismul nu-l lasă să renunțe la plăcerile cari singure le cred sigure. Fără ricirea însă nu poate fi decât de modestia în prețuire, iar pe aceasta o aduce dragostea de aproapele nostru. Dacă voști dar să fiți fericiți căutați să înțelegeți deplin aceste două virtuți complementare!

P. S. Binc

S'a deschis înotătoare și plaja dela **BAILE SIMAY**

Pentru bărbați în fiecare zi afară de Marți, până la ora 1 d. m. Bărbați și femei împreună dela 6—8 d. m.

Lecții de înot cu profesor specialist. **PREȚURI REDUSE.**

Jocurile noastre.

Concursul IV. Seria 5-a.

1. „Bestia”

de N. Cimpoieș-Loce.

1	2	3	4	5	6	7
8			9	10		
	11	12				
13	14					
15		16	17	18		
19	20	21				
22		23	24	25	26	27
28	29	30				
			31			
32	33	34				
35				36	37	
38		39	40			
41	42	43				
44			45		46	
47						

Orizontal: 1. Bestie americană! Creatură ce devine câteodată... 8. Adverb. 9. Om crud... 11. Așa cum e bestia. 13. ... 15. Ficțiune geometrică. ... 19. Comandanți... 21. ... 22. ... 24. ... 25. Pronume. ... 30. Cercetând. ... 32. Sentiment. 35. Cap... 36. Rege iu... 38. Ulcior. 39. Unduimă. 41. ... 43. Plante că... 44. Impreună. 45. Per... 47. Bestie indiană!

Vertical: 1. Omul bestie din... 2. ... 4. ... 5. Râu spaniol. ... 7. alt nume... 14. vert. din... 10. ... 12. Literă... 14. Bestia cea mai crudă. ... 18. Pirat scandinav... 20. Posezi. 23. ... 27. Altă patrie a

bestiilor. 28 Fără lustru amestecat. 29. Altă bestie indiană! 30. Oraș în Franța. 33. Specie la care aparțin bestii de mai sus. 34. Vehicul. 37. Netulburată. 37. Caier început 42. Una dintre Cyclade.

Logogrif.

de R. J. Bora.

Găsiți pe fiul lui Sem, care fundă regatul Asiriei și zidi cetatea Ninivei, pe care apoi decapitați-l de 2 ori succesiv și veți căpăta: 1. cenușiu, 2. oraș antic.

3. Șaradă-enigmatică.

de D. Ardelean-Pecica.

I.

Știți cu toți că nu-l butadă Fiind — de sigur — o șaradă: Capul îl veți afla „Fluviu 'n Italia”. Gâtul îl aflați ușor Fiind „tabloul unui pictor”. Trupul cineva așa vru Să-l transforme în cadavru

II.

Picioarele fără multe lecții Apar între „interjecții”. Toate aceste membre 'mpreunăți Căci de-o „mânăstire” dați, Tocmai din județul Romanai.

Cupon pentru jocuri IV-5

„ELLY”
S-A-L-O-N-U-L
de păr și haine
pentru dame
S'a mutat
în Bul. Reg. Maria 18
etj I
(fostul local Reinhardt)

Ghiată artificială
transportată acasă, se
poate procura la
Schreyer Victor,
depozit de bere
Str. Meșianu 15. Telefon 358. 2

Poșta Redacției.

Dna Soldan — Șiria. Numărul prea mare al donatorilor și abundența materialului, nu permite publicarea în acest număr.

Comitetul școlar al liceului „Moise Nicoară” Arad

Licitație publică.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de Luni 27. Iunie 1932 ora 10 dim. se va ține în localul liceului „Moise Nicoară” Arad, licitație publică, prin oferte închise și sigilate, pentru lucrările de reînvelirea acoperișului, de împrejmuire a grădinei liceului, de zugrăvirea și pardosirea unor săli de învățământ.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice, regulamentare O. C. L. și normele de licitații în vigoare.

Concurenții vor depune deodată cu ofertele o garanție de 5% din valoarea ofertei, în plicuri separat închise, în numerar sau efecte garantate de stat.

Dosarul lucrărilor cu devizul, planul, caetul de sarcini și condițiile generale se pot consulta în fiecare zi de lucru între orele 8—13 la Direcția liceului. Arad, 20 Mai 1932. No. 1681.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință celor interesați, că Primăria Municipiului Arad,

în ziua de 16 Iunie 1932, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru furnizarea cantității de 50 (cincizeci) vagoane var nestins, necesar la continuarea caselor celor sinistrați.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88—110 inclusiv din legea contabilității publice, regulamentul O. C. L. și normale de licitație în vigoare.

Ofertanții cari vor lua parte la licitațiune vor depune pe lângă ofertă și o garanție provizorică de 5% din valoarea ofertei, în numărar sau hârtii

O creație binevenită.

Am arătat în câteva numere trecute scopul urmărit de această organizație similară Sokolilor cehoslovaci, așa că deocamdată, publicăm Crezul și Legea Șoimilor, din cari se pot vedea foarte bine principiile cari stau la baza acestei organizații.

Crezul „Șoimilor”.

1. Voiu păstra credința în Dumnezeu, dragoste pentru patrie și în toate faptele mele mă va conduce un gând, **Vit-torul neamului Românesc.**

2. Sunt român și ca atare voi pune totdeauna binele neamului deasupra intereselor mele.

3. Nu voiu uita niciodată că ceiace sunt am ajuns din vrednicia, firea și jertfa înaintașilor mei.

4. Voiu păstra curat focarul familiei mele și mă voi feri de tot ce-ar primejdi vigoarea trupeză și sufetează a urmașilor.

5. Voiu păstra curat sufletul meu și voiu alunga dela mine orice patimă și amăgire nedemnă.

6. Voiu păstra curat și sănătos trupul meu și mă voi feri de tot ceiace ar putea primejdi sănătatea altora.

7. Voiu recunoaște priceperea și vrednicia altora și nu voiu cere niciodată ceva ce nu mi-se cuvine.

8. Voiu trăi prin muncă dreaptă și voiu căuta locul meu în viață după priceperea și vrednicia mea.

garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi văzute în camera Nr. 59 a primăriei în fiecare zi de lucru între orele 11—1. Arad, la 18 Maiu 1932.

Primăria Municipiului Arad Nr. 15,218/1932-3.

„Șoimii României”

9. Voiu fi alături de toți aceia cari trăesc și muncesc pentru binele neamului.

10. Voiu fi dușman acelor cari pătează numele de român și primejdiesc vigoarea neamului românesc, fie ei frați, fie ei străini.

Legea „Șoimilor”.

1. Păstrează credința în Dumnezeu.

2. Șoimii sunt deschiși la minte și la suflet.

3. Sunt voioși îndrăzneși și nu dau îndărăpt din fața greutăților.

4. Fac cu drag servicii altora fără a cere răsplată.

5. Caută să se ridice tot mai mult în bine și evită răul.

6. Știu să asculte și să se supună.

7. Iși țin trupul sănătos și sufletul curat.

8. Spun în totdeauna adevărul.

9. Iubesc natura.

10. Nu-și bat joc de slăbiciunile altora.

Din conținutul crezului și a legii Șoimilor reesă clar că organizația urmărește asigurarea sănătății generațiilor viitoare prin educație fizică rațională, strângerea rândurilor tineretului în organizație puternică, din care vor face parte copii dela vârsta de 4—5 ani (băieți, fetițe) până la cea mai înaintată vârstă, iar prin această frățietate se va ridica conștiința națională a masei, marca poporului românesc din întreg cuprinsul țării. Devenind un trup și un suflet vom putea înfrunta vijelia vremurilor grele pe care le trăim și vom fi în stare să ne asigurăm viitorul neamului.

Cursurile de educație fizică au început și să țin în sala de gimnastică a liceului „Moise Nicoară” 4 ore pe săptămână; Marța Joia dela ora 8—10 seara.

Tot aici să pot face și noi înscrieri de membri.

Gh. Cr. Grădișteanul.

Deștepți și naivi.

(roman) de: T. Cristea

— În tăcerea aceasta Voicu, sculându-se de un indemn, lătră, păși un pas și raportă.

— Domnule general, vă rog să-mi permiteți ca în prezența dumneavoastră să cer scuze colonelului, pentru necăderea pe care i-am pricinuit-o prin fapta mea necușată.

Colonelul tresări. Îl învățase generalul pe locotenent să se așeze? Nu se putea. Generalul îi era strein, un om de care și îi dovedise răceală la o anchetă. În sfârșit, oriunde ar fi...

— Și trase umerii și sub înfrățirea unei călcări pe mână, la el de colonel temut de toți, întinse mâna locotenentului în semn de pace și zise: „Bună ziua, colonelule.”

Generalul se ridică, părând că vrea să dea gestului un caracter de solemnitate și spuse: „Bună ziua, colonelule.”

— Nici dracul nu-i așa de negru, cum îl zugrăvesco oamenii. Dacă așa stă lucrul, nu mai am nici eu nimic de spus. Consider chestiunea definitiv soluționată.

— Dumneata tinere însă — continuă generalul adresându-i se locotenentului — să nu uiți un sfat: mai întâiu judecă un lucru și după aceea să-l faci. Observ, că ești o fire impresionabilă, ceea ce denotă faptele dumneatale și bănuiesc, că ești predispus spre visare. Îți recomand să fii realist și să te ocupi serios de cariera dumneatale, fără să-ți închipui viața așa cum ai cetit-o în romane.

Ofițerii eșiră împreună dela Comandament. Colonelul spuse locotenentului să-și pregătească totul de plecare și îi dădu înflânire în gară, la trenul care pleca spre Nistru. El mai avea încă treburi prin oraș, iar Voicu urma să-și cumpere

un geamantan și să și pacheteze puținele mărunișuri, cari îi alcătuiau toată averea.

În tren, locotenentul reușise să ocupe două locuri față în față într'un compartiment. Colonelul, obosit de alergături și plictisit de uritul sacadat al trenului, adormi încă înainte de trecerea Prutului. La lumina slabă a lumânării pe care o înfipsese o cucoană pe pervazul fereștii — de teamă poate să nu-i vafeme cineva în întunec obrazul pistruiat — Voicu privi fețele tovarășilor de călătorie, apoi încercă să pătrundă cu ochiul panorama dincolo de stâlpi de telegraf și în cele din urmă își opri atenția pe figura colonelului. Era și el obosit și ar fi dormit, dar i-se părea, că ar fi o necuviință să doarmă în acelaș compartiment cu colonelul.

Colonelul visa și mormăia, putându-se desluși clar propoziții scurte, ca un fel de comenzi:

— Nu, nu așa vreau... cota... atac...

La un moment tresări în toată făptura și măcină între dinți, tremurându-și mustața, o

comandă profundă și convin-gătoare:

— Înainte, copii mei, înainte.

Voicu îl privea cu devotamentul acela pe care l'au cunoscut numai ostașii în luptă, față de un comandant viteaz. Închise ochii și revăzu din nou toată grozăvia zilei aceia de vară, când pierise floarea regimentului de vânători. După al șaptelea atac din aceeași zi între gară și via dela Mărășești, mai rămăseseră din regiment o mână de oameni. Un maior, câțiva căpitani, jumătate din ofițeri acopereau câmpul presărat cu trupurile vitejilor vânători și printre cadavre, în ploaia de gloanțe nepăsător și disprețuitor de toată primejdia, colonelul Goron ingenuchia lângă fiecare cadavru și lacrimi îi strălucneau în ochi, săruta fețe mănijite de sânge murmurând cu gura crispată'n durere:

— Iartă-mă frate dragă, iartă-mă...

Era el însuși rănit, dar n'avea timp să simtă sângele curgându-i din rană, căci durerea tuturor ostașilor lui îi

amuzise simțurile propriului trup.

În amurgul acelei zile, pe frontul Mărășeștilor un comandant a primit defilarea regimentului său. Medicul reușise să-i bandajeze rana, mai mult cu forța și acuma proptit în cârji, colonelul Goron își proiecta pe câmpul morții o umbră nesfârșită ca o arătare amenințătoare a răzbunării, care avea să vie.

Prin fața lui treceau umbre de schilozi cari se sprijineau unii pe alții. Și pentru fiecare umbră colonelul avea un cuvânt de mângâiere, de îmbărbătare, cuvântul care se amesteca în lacrima amară de nemărginită jale.

Era în aceasta defilare toată cruzimea celui mai groznic măcel al civilizației. Și când săriră ofițerii să-și ridice comandantul căzut, acesta nu se mai putu stăpâni și isbucni într'un hohot de plâns, șoptind printre lacrimi — ca un refren al tânguirii — aceleași cuvinte:

— Fost-a cândva un regiment de vânători, un regiment de vânători...

Fotografii Artistice pentru copii se pregătesc la salonul Stoicovici Iosif în Piața AVRAM IANCU 16

Graznicul accident din Calea Radnei

Doi morți

Duminică pe la orele 9:30 seara la întretăierea Str. Moș Ajun cu Calea Radnei s'a întâmplat un accident cu tragice urmări. Autobusul No. 3 venia din Grădiște, iar două motoare dela tramvaelle electrice făceau manevră și-au ajuns în același timp la colț. Autobusul caută să treacă peste linie iar motorul prim să se oprească; dar, împins din urmă de al doilea lovește autobusul în plin, târându-l câțiva metri după el. Ușa fiind deschisă taxatorul sare din autobus și după el și persoanele cari erau în el. Două însă: Bela Kramer restaurator și soția lui N. Borsos faur sunt lovite și cad sub roatele motorului. Bărbatul, ciopârțit, este aruncat în stânga rămânând mort pe loc, pe când femeia rămâne sub motor, cu o parte a corpului în afară, dar încă în viață. În stare gravă este transportată la spital unde și dă sfârșitul.

Intrebarea ce se pune e: cine e vinovat de acest accident, șoferul, mecanicul sau acarul? Natural aceștia vor spune că fiecare și-a făcut datoria, căutând să scape cu fața curată. Oricum ar fi, chiar nevinovați nu credem să fie nici unul dintre ei. Autoritățile în drept vor găsi pe vino-

vați, dacă nu cumva vor fi chiar ceice au murit; noi însă mai credem că o bună parte din răspundere cade și în sarcina autorităților polițienești. Și iată de ce: Înainte timp, în acest loc era postat un sergent, dar se vede că, din cauză că nu era o circulație prea animată, s'a crezut că prezența lui acolo e de prisos. În consecință colțul a rămas fără sergent. Situația însă s'a schimbat. De când s'a început repararea podului de peste liniile ferate, ce duce spre Oradea, circulația se face pe Calea Radnei Str. Moș Ajun, așa că în acest punct circulația este foarte animată. Oare, n'au găsit organele polițienești de bine ca să așeze iar un sergent în acest loc până la restabilirea circulației peste pod? De sigur nu, dat fiind că la data accidentului nu se vedea prin apropiere nici picior de sergent. E lucru sigur că dacă se afla acolo un sergent nu se întâmpla ce s'a întâmplat, și deci Aradul nu era lipsit de 2 dintre cetățenii săi. Credem însă că, în urma celor întâmplate, iar vom vedea pe vechiul sergent la postul său. Dacă nu atunci... Arădanilor fericiți-vă de autobus și tramvaiul

Martor.

INFORMAȚIUNI.

□ Pentru sinistrați. În seara zilei de 21 V s'a dat la Șiria, în beneficiul sinistraților, un foarte reușit concert, urmat de dans, de către studenții teologici din Arad sub auspiciile reunitii femeilor ortodoxe din acea comună.

Programul deosebit de select, compus din coruri, concerte de vioară și voce, s'a desfășurat cu un excepțional succes, fapt care a contribuit mult și la buna dispoziție de mai târziu.

Și în acest loc ținem să remarcăm neobosita stăruință a d-nei Soldan președinta reuniunii organizatoare, a cărei desinteresare personală și dragoste de cel nenorocit a mai fost dovedită și de alte vrednice fapte.

Amintim că, peste toate aparențele descurajatoare, a reușit să adune, cu ajutorul vrednicilor membri de sub conducerea dsale, foarte frumoase ajutoare pe cari le-a împărțit personal cu dragoste de soră sau de mamă, acolo unde nevoia a cerut.

Pentru a mulțumi sufletește pe donatorii din Șiria, vom publica într'un număr viitor o listă a lor.

Rep.

□ Criza de Guvern din Franța se apropie de sfârșit. D. Hériot care va fi însărcinat cu formarea guvernului, va ocupa și locul de ministru al afacerilor străine. Așa fiind, după declarațiile de până acum politica externă a Franței va rămâne în nota ei de mai înainte.

□ Serbare Școlară. În ziua de 21 V, la internatul diecezan de fete, s'a ținut o ședință religioasă organizată de societatea elevelor „sfta Ecaterina”

Ședința a fost onorată de prezența P. S. Sale Episcopul Grigorie, în fruntea unui public adecvat și select.

Membreele societății, în frunte cu S. Sa păr. spiritual N. Tăndrău, au desfășurat un program frumos din care s'a văzut dragostea cu care membrele se dedică frumoaselor scopuri ale societății.

După terminarea programului a luat cuvântul P. S. Sa arătând în frumoase cuvinte, bucuria ce-o simte văzând că tineretul vrea să muncească și să lupte alături de P. S. Sa.

Serbarea aceasta a avut un frumos succes moral.

Rep.

Sâmbătă 29 Mai, ora 5 d. m. pe arena sportivă Gloria CFR. va avea loc serbarea de gimnastică a liceului „Moise Nicoară”. Cum, în toți anii, această serbare a fost minunat organizată, prevedem și pentru anul aceasta, aceeași adeverată sărbătoare sportivă.

Ghiață!

Abonamente și comenzi în mod cel mai avantajos la fabrica de ghiață artificială

Alex. Reusz,
Bul. Reg. Ferdinand 33.
Telefon 141.

† Simion Cornea.

Duminică la 22 cor. o decedat în comuna Bățania, din Ungaria, preotul ortodox de acolo Simion Cornea în vârstă de 67 de ani.

Înmormântarea s'a făcut la 23 Maiu cu asistența celor 7 preoți ortodoxi de peste hotare. La petrecut la morminți tot poporul credincios, deplângându-l sincer.

Harnic și iubit a fost el, carele întreaga sa viață a consacrat-o bisericii și nației sale.

În anul 1922 după retragerea armatei române dela Tisa și după delimitarea frontierei între România și Ungaria a fost înhățat în proces penal pentru trădare de patrie și a stat mai mult de patru luni în temnițele Seghedinului, până ce instanțele judecătorești l-au achitat.

Cu toate suferințele ce a avut a îndura, a rămas la locul lui și nu și a părăsit poporul, a cărui unic apărător a fost.

A muncit, luptat și făcut ca, puii orfane, rămase peste granițe fără păstori, să primească preoți și aslăzi grație muncii lui toate parohiile sunt îndeplinite și poporul românesc de acolo își are păstorii săi. Ca recunoștință pentru munca lui comunele bisericesti nou organizate au înființat un protopopiat și de protopop l-au ales pe el.

Familia lui întreaga a reparat în țară mamă, mormântul lui a rămas singur acolo, ca dovadă a păstoririi lui credincioase de peste 38 ani.

Odihnească în pace!

□ În Japonia nu s'au clarificat lucrurile încă. Împăratul Hirochito a declarat însă, în urma consfățuirii cu fruntașii partidelor, că va satisface cerințele armatei însărcinând cu formarea noului guvern pe unul din amiralii desemnați de armată. Vor lua parte în componerea noului guvern și membrii ai partidelor politice.

Dat fiind programul unui guvern militar, dacă acesta se constituie, războiul cu Sovietele este inevitabil.

□ Comuniști neastâmpărați în număr de vre-o 250 au pornit, manifestând pe Calea Șaguna și apoi spre Ciala în ziua de 23 a. c. la ora 11 a. m. Din strigătele lor se deosebea câte-un «Vrem pâine!» și «Trăiască revoluția!» Poliția, sesizată, i-a împrăștiat repede ca pe niște copii răi, dovadă că erau numai manifestanți ocazionali.

□ Noua comisie interimară din Buteni. În zilele trecute s'a făcut, în prezența pretorului plasei Șebiş, instalarea com. interimare a comunei Buteni. Președinte este d. Dr. Alexandru Horga, avocat, om de frumoase inițiative, și nu ne îndoim că sub conducerea d-sale, Butenii vor intra într'o fază de prosperitate, pe care o merită. Le dorim spor la muncă.

□ Achitarea salariilor. Ministerul de Finanțe a dat o circulară tuturor instituțiilor publice, în privința achitării salariilor pe luna Mai. Conform acestei circulare, deocamdară din Luna Mai se va plăti numai 50 la sută, urmând ca restul să se plătească în primele zile ale lunii viitoare. Despre Martie și Aprilie însă, nici nu se vorbește.

Săptămâna Crucii Roșii la Arad.

Sâmbătă. 21 Maiu, s'a început săptămâna Crucii Roșii în orașul nostru. La orele 5 d. m. a avut loc în Sala Teatrului orășănesc un festival dat de Filiala Arad a Societății Naționale de Cruce Roșie din România. Dna Dr. Botiș, prezidenta Societății, a reușit să aibe public foarte mult cu toate pronosticurile rele.

Peste tot, Dna Botiș a dat dovadă de o dezinteresare personală și de conștiința datoriei de prezidenta.

Programul festivalului, compus din mai multe puncte a avut darul de a deștepta și alimenta sentimentul iubirii față de copil. Școala Nr. 22 de sub conducerea D-lui Director S. Albu a contribuit cu mai multe puncte și s'a distins nu numai prin executarea lor plăcută, ci și prin multele și frumoasele costume românești. O Școală disciplinată, o școală de model cu dascăl cu tot. Laudă lor!

În cadrul programului poezia ocazională: Crucea Roșie a fost recitată de Lucian Șiclovan, dela Grădina de copii a D-șoarei E. Tomoșoiu. A fost viu și îndelung adlaudat de public dându-i-se astfel ocaziunea să învețe că numai lucrul săvârșit bine se încununază cu laudă și cinste.

S'a produs bine și Grădina de copii a D-nei Friedmann,

Cronica Sportivă.

În 22 cr. s'au disputat următoarele matchuri de campionat:

S. G. A. (Ate) — Tricolor 4:0 (2:0). Joc dur din partea lui Tricolor.

Unirea — Transilvania 4:4 (2:2). Ambele echipe au practicat un joc frumos și combinativ, lăsând o impresie bună.

Gloria — C. A. A. (Aac) 4:0 (1:0). Cel mai frumos match al zilei. Gloria a fost într'o formă excelentă. Toate compartimentele au satisfăcut. Atleții au fost și ei într'o formă bună, și au depus toate eforturile posibile pentru a anihila avalanșele Gloriei, însă încercările lor au rămas infructuoase. Au marcat: Hustig., Blaskovits și Reinhardt. (2). S'a remarcat dela Gloria printr'un joc de clasă: Albu, Faur și Blaskovits, dar și ceilalți echiperi au jucat bine. Dela C. A. A. au satisfăcut: Mikocy, Kovacs, Szabo B. Incze și Puskás.

Amefa — Olympia. 2:1 (1:1) Matchul n'a corespuns așteptărilor. Ambele echipe au furnizat un joc inferior. Amefa a jucat cu mai multă precizie dar și cu mai mult noroc și au câștigat matchul grație lui Kis. Un rezultat nul ar fi fost mai just și ar fi fost o oglindă fidelă a raportului de forțe între cele 2 echipe. Au marcat Takacs și Pepoli dela Amefa și Barbu II dela Olympia.

În urma acestei înfrângeri șansele de campionat ale Olympiei s'au micșorat. Titlul de campion se va disputa între Gloria și Amefa. Dacă Gloria își va menține forma de Duminică, campionatul na-i va scăpa nici în anul acesta.

cu dialog, recitari și dansuri. Piesa «Inimi Nobile» a D-nei Elena Dr. Aciu, jucată de elevi și eleve dela Școala Nr. 22 a fost foarte potrivită cu caracterul acestui festival. Elena Vasiliu, din clasa a VII-a, a dat dovadă de aptitudini pentru scenă.

Celori cari am fost acolo festivalul dat de Cruce Roșie ne-a oferit câteva clipe de mândrie și înălțare sufletească. Ne-a oferit prilejul de a privi mai de aproape un scump buchet de floricele frumoase din grădina tineretului, către care azi, mai mult ca oricând, trebuie să se îndrepte privirile noastre. Dna Dr. Botiș a dat nenumărate dovezi că iubesc aceste floricele plâpânde și că ar dori să le vadă cât mai frumoase și cât mai înveselitoare.

Cu prea prețiosul concurs Dnelor din Comitet: Dna Col. Rîșcuța vice-președintă, Dna Dr. Șiclovan, Dna Boșneac etc... a făcut tot posibilul și în vara aceea să se auză plăcutul ciripit al copiilor pe Căminul Coloniei de vară a Crucii Roșii din comuna Șiria.

Răută!

Expertii „craniologi”

Orașul nostru „fierbe” de câteva zile, datorită unei foarte importante descoperiri din Căminul Petril. S'au descoperit niște oase de om, pe care Magyar-Partul le crede prglasul distinsului istoric Kar de drept osemintele lui Arpad. În urma acestui fapt, binecunoscutul istoric arădan, d. Ist. Tolan, s'a aruncat cu pasiune asupra osemintelor, revendicându-le pentru „Ateneul Popular” deoarece d-sa, într'o conferință de astă larnă, a căutat să cvingă pe cei 49 spectatori adecă auditori — cari au sistat la acea conferință, Arpad a fost român.

Discuțiile revendicatorii, continuă încă în... Str. Românilor Nitzu.

Lucru! ATENȚIUNE! Eftun bun

Pentru repararea și renoțarea Ceasornicelor și bijuteriilor adresați-vă la firma HUBENY ALTON Str. Meșianu

Prânz . . . 20 Lei

Cină . . . 14 Lei

cu pâine după listă
Cafea fină Lei 6 Separat
Beuturile s'au ieftin
Muzică țigănească
deschis până dimineața.

Restaurantul „București”
Arad, Piața Avram Iancu
Proprietar Cristea Trăian